

Opinió

Reflexions de "temporada"

Imma Tubella

Rectora de la Universitat Oberta de Catalunya

Ara que s'acosta el 8 de març i tornarem a recordar els drets de la dona durant uns dies, em plau citar Montesquieu, que en el seu llibre *L'esperit de les lleis* utilitza un terme que sempre m'ha cridat l'atenció i que m'ha fet reflexionar llargament: el comerç dolç. Més enllà d'altres consideracions, el que m'interessa comentar en aquest article és aquest concepte de dolçor aplicat a l'economia, que, simplificant molt, apel·la a la promoció d'un model de societat sense coaccions, opressió ni brutalitat i més aviat caracteritzat per la serenitat i l'amabilitat com a formes generalitzades de sociabilitat.

Mentre escric aquest article, també preparo una intervenció en una reunió internacional de dones rectores d'universitat (ja se sap: sóc dona i, per tant, ja em va bé fer diverses coses a la vegada). En aquesta intervenció vull analitzar les dades disponibles sobre la situació de la dona a la universitat (per cert, escandaloses), no solament des d'un punt de vista essencialment quantitatiu sinó també qualitatiu, que fins i tot em preocupa més. Estic preocupada intentant trobar l'explicació d'una situació de molta desigualtat i la busco en els valors. Per això he tornat a pensar en Montesquieu i la seva citació, que no anava adreçada a les dones, precisament, però que potser podria descriure cap on hauríem d'adreçar els esforços si és que realment volem deixar una empremta amb la nostra actuació pública i privada que defineixi una determinada manera de fer. Parlo d'una actitud més que no pas d'un programa.

«Segurament hauríem hagut de lluitar per la igualtat però defensant la nostra manera d'entendre el món com a dones.»

Amnistia Internacional fa una crida perquè les dones participem més en la reconstrucció dels lligams trencats en les situacions de postconflicte, precisament perquè gestionem millor sentiments de compassió, solidaritat, diàleg i transformació, i ho fem –n'estic convençuda– perquè el nostre concepte d'èxit no té gaire a veure amb el fet d'ostentar el poder sinó amb el de ser capaces de col·laborar, compartir o conciliar, en el sentit més ampli de la paraula.

M'és difícil expressar en paraules el que vull dir, tot i que ho he viscut. Fa alguns anys vaig assistir a una de les trobades organitzades per l'exvicepresidenta Fernández de la Vega: Dones per un Món Millor. Vaig quedar molt impactada per la sensació de trobar-me en debats entre un miler de dones de totes les nacionalitats, cultures, ideologies i creences i, contra el que els tòpics ens han fet creure, que on hi ha més de quatre dones reunides hi ha baralles i crits, vaig escoltar moltes opinions divergents, però no vaig sentir cap sensació d'agressivitat ni de lluita per sortir a la foto (totes vàrem sortir a la foto) i mai, mai, no havia vist tanta gent abraçant-se.

Durant molts anys hem reivindicat la diferència i possiblement ens hem equivocat. Segurament hauríem hagut de lluitar per la igualtat però defensant la nostra manera d'entendre el món com a dones. M'explico. Des del meu punt de vista, igualtat no vol dir necessàriament lluitar per anar a la guerra, perquè ells hi poden anar, sinó tenir prou influència i poder per poder-la evitar. També des del meu punt de vista, igualtat vol dir poder crear un nou tipus de cultura basada en les nostres experiències que ens permeti transformar la societat i crear noves formes de llibertat. Per a mi igualtat no vol dir quotes.

I arribats a aquest punt, em plau recordar les paraules del meu admirat poeta Louis Aragon: "El futur de l'home és la dona." Que així sigui, perquè voldrà dir que finalment serem iguals.

Article publicat a:

El Punt Avui. Versió digital: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/510422-reflexions-de-temporada.html>

El Punt Avui. Comarques Gironines, 27/02/2012, pàgina 13.

El Punt Avui. Edició Nacional, 27/02/2012, pàgina 21.
